Dosarul nr. 1-9/2026
1-26001246-38-1-05012026

JUDECĂTORIA ORHEI
SEDIUL REZINA

S E N T I N Ţ Ă
În numele legii

30 septembrie 2026 or.Rezina

Judecătoria Orhei,sediul Rezina
în componența:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Eugeniu Russ
Grefier Corina Cebotari
Doina Condrea

cu participarea:
Procurorilor Vasile Botnarenco
Vladimir Erhan
Părți vătămate Vladimir Șveț
Apărătorului inculpatului Adrian Berezovschi
Inculpatului Andrei Bordian

examinând în şedinţă publică, în procedura generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Bordian Andrei Iurii, născut la *****, originar și domiciliat în s. ***** r-nul Șoldănești. moldovean, cetățean al R. Moldova, studii medii, necăsătorit, militar în termen, IDNP *****, fiind anterior condamnat prin:

- sentinţa din 04 februarie 2020, irevocabilă la 20.02.2020, emisă de Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești, în baza art. art. 186 alin.(2) lit.c) și b) din Codul penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 luni, care în temeiul art. 90 din Codul penal, a fost suspendată condiţionat pe un termen de probă de 1 an,

- decizia Curți de Apel Nord din 25 noiembrie 2025, în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 /cinci/ ani fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu antecedente penale,

.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit.e) Cod penal.

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 05.01.2026 până la 30.09.2026

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Bordian Andrei Iurii**, la 19 iulie 2022, aproximativ la orele 20:00, aflîndu-se în stradă, în loc public, în s. *****, r. Șoldănești, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, prin participație simplă în coautorat cu o persoană în privința căruia cauza a fost desjungată, în rezultatul unui conflict având scopul de a provoca suferințe fizice și leziuni corporale lui Șveț Vladimir, Bordian Andrei dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, i-a aplicat multiple lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului inclusiv în zona de importanță vitală cap și torace, iar persoană în privința căruia cauza a fost desjungată dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, i-a aplicat o lovitură cu un băț în zona de importanță vitală cap, Șveț Vladimir căzând jos pe pământ, persoană în privința căruia cauza a fost desjungată a continuat să-i aplice multiple lovituri cu bățul peste corp inclusiv în zona de importanță vitală cap și torace iar , auzîndu-i lui Șveț Vladimir, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202221D0185 din 17.08.2022 fractura osului ulnar stîng, traumatism cranio-cerebrală manifestat prin comoție cerebrală, plăgi contuze pe cap și antebrațul drept, echimoză masivă pe spate, echimoze pe membre, excoriații pe ambele mîini și se califică ca vătămare medie.

1.2. Astfel, inculpatului Bordian Andrei i-a fost incriminată de către organul de urmărire penală săvârşirea infracţiunii conform încadrării juridice prevăzute la art. 152 alin. (2) lit.e) Cod penal, după semnele calificative „ *Vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătăţii, săvîrşită de două persoane*”.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată, procurorul, partea vătămată, inculpatul și apărătorul acestuia au pledat pentru examinarea cauzei în procedură generală, în ședință publică şi în limba de stat, având în vedere că inculpatul nu recunoaște fapta invocată în rechizitoriu şi încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură deplină, în limba română, în ședința publică, cu participarea inculpatului.

Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.

3. *Inculpatul **Bordian Andrei Iurii,*** fiind audiată în ședința de judecată, a declarat că, recunoaște vina că anume el a săvârșit infracțiunea dată, dar însuși faptul că a fost săvârșită infracțiunea cu bunelul său Cojuhari Vasile, acest fapt nu îl recunoaște. Aproximativ în anul 2022- 2023, era pe timp de vară, se afla în sat. *****, r-nul.Șoldănești, când venise de la muncă și s-a dus la magazinul din sat, era aproximativ orele 18:00, ca să își procure ceva de mâncare de la magazinul ce îi aparține lui Vitalie Petrovci din sat.*****, r. Șoldănești. El se afla pe drumul central, iar Șveț Vladimir era singur și se deplasa cu căruța ridicându-se la deal. El era singur și latunci la oprit pe Vladimir Șveț și au început să vorbească între ei și anume despre restituirea unui telefon . Șveț Vladimir a început a vorbi cu el cu cuvinte necenzurate. Mai mult, Șveț Vladimir s-a izbit la el cu o coasă l-a atins pe el la mână. Astfel, el (Bordian Andrei) l-a dat jos

din căruță pe Șveț Vladimir și i-a aplicat aproximativ șapte lovituri cu picioarele. În acest timp a trecut pe drum bunelul său, Vasilie Cojuhari și care a intervenit și i-a despărțit. Vasile Cojuhari i-a zis să se spele și să se ducă acasă. Menționează că, Vasile Cojuhari nu avea nimic în mâna când a venit și nici nu l-a lovit pe Șveț Vladimir cu vre-o bâtă din lemn sau altceva. După aceasta ei sau dus toți la fântână. El (Bordian Andrei) a scos o căldare de apă din fântână și s-au spălat. Șveț Vladimir a zis că mâne o să-i aducă telefonul. După care fiecare sau dus la domiciliul lor. Mai menționează că, prin preajmă era Alla Scorțenscaia, cărei bunelul lui Vasile Cojuhari, i-a zis să se ducă în ogradă. El nu a chemat salvarea pentru rana sa care o avea la mână.

4. *Vinovăția inculpatului pentru comiterea infracţiunii incriminate în baza art. 152 alin. (2) lit.e) Cod penal, se confirmă prin probele cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, şi anume:*

Declaraţiile:

4.1. *Părți vătămate Șveț Vladimir*, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, la data de 19 iulie 2022, aproximativ pe la ora 17:00-18:00 se ducea acasă de la muncă spre sat. *****. Pe drumul lîngă magazinul care îi aparține lui Cușnir Vitali, pe bordura străzii principale stătea Bordian Andrei. Astfell, Bordian Andrei îi zise să stea și îl întreba ce e cu un telefon dintr-un caz anterior între ei. El i-a zis lui Bordian Andrei că telefonul este, însă Andrei Bordian l-a sunat pe bunelul său și peste 5-10 minute a venit și Cojuhari Vasile și ținea o mână după spate. Astfel în timp ce se afla în căruță, Cojuhari Vasile s-a apropiat de căruță din partea stîngă și i-a dat cu o bâtă din lemn în regiunea capului. El și-a pus cotul stâng în cap ca să se apere și Cojuhari Vasile l-a mai lovit și peste mâna cu bâtă de lemn. În timpul acesta Andrei Bordian l-a agățat și l-a dat jos din căruță. După care Bordian Andrei cu Cojuhari Vasile au început a-i aplica lovituri cu picioarele peste toate părțile corpului. După care Cojuhari Vasile a zis că ajunge, l-a luat de sub braț și l-au dus la fântână, iar Bordian Andrei a scos o căldare de apă din fântână și îi dădeau apă în regiunea capului. Bordian Andrei a adus o cârpă și i-a pus-o la cap. El s-a târât la căruță să se după acasă. Îi curgea sânge din cap și își ținea cârpa la cap. El s-a dus acasă peste deal, nu s-a dus pe traseu. Acasă l-a văzut fiica lui cea mare și s-a dus să o cheme pe soția lui Tamara. Soția și fiica sau întors împreună acasă și au chemat poliția și deja venise și ambulanța și l-au luat la spital și îl cususe la cap.. A mai declarat că a fost lovit de către Cojuhari Vasile în partea stîngă a capului, iar Andrei Bordian era în partea dreaptă a acestuia și l-a dat jos din căruță, el a căzut din căruță pe spate. După ce l-au dat jos din căruță, Cojuhari Vasile a trecut din spatele cruții și a început a-i aplica lovituri cu picioarele Precizează faptul că a văzut cum ambii îl loveau. Menționează că, i sa pus și mâna în ghips. La moment nu are careva pretenții materiale sau morale față de Bordian Andrei, însă solicită să fie sancționat conform legii.

4.2. *Martorul Șveț Tatiana,* prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, nu își aduce aminte data, luna și anul, dar ea era la muncă la magazin. Magazinul nu se afla departe de locul întâmplăriii. În magazin se aflau încă trei doamne și anume Galina Cernei și Lidia Marușcenco. La un timp oarecare s-a auzit Scorțenscaia Alla care striga ceva de genul că îl bate pe cineva și îl ucid. Nu a înțeles clar ce a zis. Scorțenscaia Alla locuiește lângă magazin. Ea ieșise cu celelalte doamne în drum. Afară l-a văzut pe Vasile Cojuhari care era lângă căruță cu Vladimir Șveț. Bordian Andrei era la fântână scotea apă. Ea nu a atras atenția dacă Vladimir Șveț avea careva urme de sânge. Ea nu văzuse ca Vladimir Șveț ,Vasile Cojuhari sau Andrei Bordian să aibă careva obiecte în mâna, posibil era ceva pe lângă căruță sau în

căruță, dar nu a tras atenția. Vasile Cojuhari a strigat la ele de ce au ieșit din magazin și că ei doar vorbesc, la ei totul e bine. După care ea împreună cu Galina Cernei și Lidia Marușcenco au intrat înapoi în magazin. După ce Vasile Cojuhari, Vladimir Șveț și Bordian Andrei sau dus de acolo, iar ea a ieșit afară din magazin și a văzut că în locul unde erau ei lângă bordură erau urme de sânge .

4.3. *Martorul Cernei Galina,* prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, susține declarațiile de la urmărirea penală şi a declarat că, nu ține mine data, luna și anul întâmplării acestui caz, dar era vara, aproximativ ora 19:00, când ea se afla în sat. ***** și s-a dus la magazinul din sat. În magazin se aflau Șveț Tatiana și Lidia Marușcenco. Procurase din magazin careva produse și în timp ce discuta cu Șveț Tatiana și Lidia Marușcenco a auzit-o pe Scorțenscaia Alla care a strigat ceva și atunci au ieșit toate afară din magazin. Astfell, văzuse că în drum era o căruță și lângă ea stătea Vladimir Șveț și Vasile Cojuhari, iar Bordian Andrei era la fântână scotea apă. Cojuhari Vasile a strigat la ele de ce au ieșit din magazin. După ea s-a dus acasă. A mai declarat că nu a înțeles pentru ce Andrei Bordian scotea apă din fântână și nu a văzut dacă Șveț Vladimir era murdar de sânge. Menționează că, însăși bătaia nu au văzut-o.

4.4. *Martorul Șveț Tamara,* prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, partea vătămată Vladimir Șveț este soțul său. La data de 19.07.2022 ea cu fiica sa a fost la munca și în acea zi s-a dus la fratele său Ivancenco Vitale fiindcă cunoștea că acesta se simțea rău și s-a dus să vadă cum se simte. Venise fiica după ea ca să îi spună ca să meargă acasă că pe soțul ei l-au bătut și că sângerează tare. Astfell ea s-a dus, iar acasă la găsit pe partea vătămată Vladimir Șveț pe pragul casei, acesta era ud și plin de sânge, avea o rană la cap. Ea l-a întrebat ce s-a întâmplat și el i-a povestit că venea de la muncă din sat. ***** și l-a oprit în drum Bordian Andrei ca să îl întrebe pe Vladimir Șveț de un telefon. Ia mai comunicat că, de la spate la lovit Cojuhari Vasile cu o bâtă de lemn în cap și l-a dat jos, după care l-au luat l-a bătut ambii cu picioarele și cu pumnii. Astfel ea a sunat la ambulanță și au venit ambulanța și poliția, după care l-au dus pe Șveț Vladimir la spital.

4.5. *Martorul Scorțenscaia Alla,* prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, locuiește în sat. *****, iar casa ei este direct lângă drum, gardul era din plasă metalică. Aproximativ pe 19 iulie 2023 a auzit ceartă în drum și a ieșit în ogradă deoarece a văzut că, cineva se certau și se băteau în drum. În drum era Cojuhari Vasile care îl bătea pe Șveț Vladimir și se certau de la un telefon. Nu înțelegea ce se întâmplă. Ea s-a speriat că din cauza lui Cojuhari Vasile a rămas cu nasul strâmb deoarece el a bătut-o. La ea în ogradă este un magazin și s-a apropiat de magazin și a strigat, a chemat din magazin pe femeile care erau ca să vadă ce e în drum. În magazin era Lidia Marușcenco, Tatiana Șveț și Galina Cernei. Ele au ieșit în drum, dar ea s-a dus în grădină fiindcă era speriată. Menționează că, în drum era Cojuhari Vasile care îl bătea pe Șveț Vladimir, dar mai era și Andrei fiul lui Vasile. A văzut doar că Vasile cu Andrei și Vladimir s-au dus la fântână. Cojuhari Vasile îl spăla pe cap pe Vladimir Șveț. Cojuhari Vasile l-a lovit în cap pe Șveț Vladimir cu un băț, posibil cu o scândură, dar nu este sigură. Menționează că, Andrei stătea și se uita cum Cojuhari Vasile îl lovea pe Vladimir Șveț și vorbea cuvinte urâte. Dar nu a văzut ca Andrei să aplice lovituri lui Șveț Vladimir. A mai indicat că, Șveț Vladimir era în căruță și venea din vale de la mama sa și se ducea în satul ***** la casa lui. Întâmplarea a avut loc la magazin.

4.6. *Martorul Maruşenco Lidia,* prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, nu ține minte data și anul, dar era vara. Ea se afla în sat la magazin și între timp Scorțenscaia Alla a început a striga prin ogradă ca să iasă din magazin că acolo îl bat pe un om. Din magazin a ieșit ea, Cernei Galina și Șveț Tatiana. Au ieșit afară și a văzut că era Andrei, Șveț Vladimir și Cojuhari Vasili. Ei vorbeau acolo lângă căruță, după care ei au trecut la căruță. Andrei a scos apă de la fântână și se spălau. Am văzut că e tot liniște și s-au întors înapoi în magazin. Ea și-a luat pâine de la magazin și a trecut pe acolo. A auzit doar pe doamna Ala cum striga,dar pe bărbații din drum nu i-a auzit. Nu a văzut urme de sânge, a văzut doar că Vladimir avea ceva la mâna ca o zgârietură.

4.7. <u>Respectiv, au mai fost prezentate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:</u>

- ***raportul de expertiză judiciară nr. 202221D0185 din 12 august 2022,*** la examinarea medico-legală a documentelor pe numele cet. Șveț Vladimir, a.n.1978, s-a constat: *Fractura osului ulnar stîng, traumatism cranio-cerebra manifestat prin comoție cerebrală, plăgi cuntuze pe cap și antebrațul drept, echimoză masivă pe spate, echimoze pe membre, excoriații pe ambele mîini - care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur (nu se exclude pumni, picioare, un băț din lemn), prin mecanism de lovire, posibil* în timpul și circumstanțele indicate în prezenta ordonanță, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și conform acestui criteriu, în comun, *se califică ca vătămare medie* (f.d.51-52);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor din 22 decembrie 2022, prin care au fost verificate declarațiile părții vătămate Șveț Vladimir la locul comiterii infracțiunii (f.d.66-69);

- procesul-verbal de confruntare din 03.12.2025, dintre Șveț Vladimir și Cojuhari Vasilii (f.d.70-73);

- procesul-verbal de confruntare din 03.12.2025, dintre Sorșenscaia Alla și Cojuhari Vasilii, (f.d.79-82).

4.8. În cadrul cercetării judecătorești, de către partea apărării nu au mai fost prezentate şi cercetate alte mijloace de probă suplimentar celor prezentate de partea acuzării.

Subsecvent, în dezbateri judiciare, apărătorul a solicitat adoptarea unei sentinţe de condamnare a inculpatului cu excluderea agravantei prevăzute la aliniatul.(2), or fapt nu a fost comisă de două persoane și cu aplicarea unei pedepsei mai blînde.

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

5.1. Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniştri către statele membre ale Consiliului Europei privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de

nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes”*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de provenienţă a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Astfel, instanţa conchide că în privința inculpatului Bordian Andrei a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, conform art. 6 alin. (3) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanţa concretizează că inculpatului i s-a adus la cunoștință urmărirea penală atât *natura* și *cauza* acuzației, dar și probele pe care se fundamentează acuzația în materie penală, într-o manieră detaliată și în termen legal, prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

Instanţa de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similarelor prezumţiei de fapt necombătute; adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161)*.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv a declaraților inculpatului depuse la faza de urmărire penală, a declarațiilor martorului, cît și a materioalelor cauzei, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, există și au fost săvârșite anume de acesta cu vinovăţie, cu scop cupidant, corespunzător învinuirii aduse la caz.

5.2. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Bordian Andrei au fost încadrate juridic în baza art. 152 alin. (2) lit.e) Cod penal, care stabilește răspunderea penală pentru, „ *Vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, săvîrșită de 2 persoane*”, iar fapta a fost comisă pe 19 iulie 2022, ora 20:00.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală, în coraport cu declaraţiile părți vătămate și a martorului şi cu cercetarea nemijlocită a restului mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă constatată, care a fost săvârşită de aceste inculpat cu vinovăţie, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova expuse *supra*, după semnele invocate *infra*.

5.3. Astfel, temeiul juridic privind atragerea lui Bordian Andrei la răspundere penală conform art. 152 din Codul penal, în acest mod, instanţa constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic*

special al infracţiunii, care în speţă este unul cu caracter complex, ce include obiectul juridic principal constând în relaţiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, iar obiectul material este reprezentat de corpul persoanei-victime.

Faptul ingerinţei în relaţiile sociale enumerate supra sunt determinate atât prin declaraţiile părţii vătămate Vladimir Șveț, dar şi coroborate cu mijloacele de probă administrate în faza urmăririi penale, din care concluziile expertului judiciar şi inclusiv prin declaraţiile martorilor în şedinţă de judecată.

Prin urmare, instanţa atestă o consecutivitate şi susţinere reciprocă a probelor în speţă, după cum reiese din declaraţiilor victimei coroborate cu ale martorilor, iar mai mult, instanţa constată potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală, că vătămările corporale provocate cauzează dereglarea sănătăţii de lungă durată şi conform acestui criteriu, au fost calificate drept "medii".

Din aceleaşi argumente sus-enunţate, instanţa constată şi prezenţa *laturii obiective* a infracţiunii în acţiunile inculpatului Bordian Andrei, or fapta infracţională de la art. 152 din Codul penal cuprinde: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de cauzare a vătămării medii a integrităţii corporale sau a sănătăţii; 2) urmările prejudiciabile primare sub forma vătămării medii a integrităţii corporale sau a sănătăţii şi 3) legătura cauzală între faptă prejudiciabilă şi urmările constatate.

În acest context, instanţa reţine că la caz, prin acţiunile inculpatului, se aduce atingere exclusiv relaţiilor sociale cu privire la sănătatea persoanei, după cum reiese din concluziile expertului judiciar, care a statuat în privinţa dereglării sănătăţii victimei de lungă durată.

Respectiv, conform pct. 30 al Regulamentului privind aprecierea medico-legală a gravităţii vătămării integrităţii corporale sau sănătăţii, aprobat prin Hotărîrea de Guvern nr.534 din 26.07.2023 este enumerată situaţia când pot fi calificate vătămările medii a integrităţii corporale sau a sănătăţii în această ipoteză, iar astfel printr-o „dereglare a sănătăţii de lungă durată" se subînţeleg consecinţele determinate nemijlocit de vătămare, care au o durată de peste 3 (trei) săptămâni (mai mult de 21 zile).

La caz, instanţa iterează concluziile aceluiaşi raport de expertiză judiciară nr. 202221D0185 din 12 august 2022, care determină existenţa semnelor obiective citate şi apreciate anterior.

La rândul său, tot din raportul de expertiză medico-legală denotă că vătămările corporale au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, iar ultimele circumstanţe în accepţiunea expertului judiciar reies din ordonanţa de numire a expertizei judiciare, care implică aceleaşi descrieri de fapt expuse în actul de acuzare a inculpatului.

La rândul său, infracţiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) din Codul penal descrisă prin sintagma *„de două sau mai multe persoane"*, or s-a stabilit cu certitudine în acest caz a participat o persoană în privința căruia cauza a fost desjungată, în contextul săvârşirii infracţiunii incriminate acestuia, prin realizarea acţiunii adiacente a laturii obiective.

Latura subiectivă a infracţiunii prevăzute de de art. 152 din Codul penal se caracterizează prin intenţie faţă de urmările prejudiciabile primare, adică față de vătămările intenționate medii ale sănătății persoanei, iar în acest sens, instanţa concluzionează că, inculpatul în momentul aplicării loviturilor lui Bordian Andrei trebuia şi putea să prevadă posibilitatea survenirii urmărilor, mai ales în contextul acţionării în direcţia unor zone vitale a organismului, la caz cap și torace.

Circumstanţele enumerate derivă din declaraţiile părţii vătămate şi neinfirmate prin alte mijloace de probă, iar astfel nu generează instanţei îndoieli privind intenţia inculpatului la săvârşirea infracţiunii, or ultimul îşi dădea seama cert de verosimilitatea producerii acestor vătămări medii ale sănătăţii şi respectiv putea să le prevadă.

Instanţa conchide că motivul infracţiunii, care nu este obligatoriu la încadrarea juridică în acest caz, a rezidat într-un conflict spontan iniţiat între victimă şi inculpat, dar care nu are relevanţă la încadrarea juridică a infracţiunii în acest caz.

În concluzie, instanţa conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, când a comis fapta, a prevăzut urmările ei prejudiciabile exprimate în vătămările corporale medii, având în vedere că Bordian Andrei dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, i-a aplicat multiple lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului inclusiv în zona de importanță vitală cap și torace, a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel realizând latura subiectivă, sub forma intenţiei directe.

Cu referire la persoana *subiectului* infracţiunii, instanţa statuează că acesta este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani, reieşind din prevederile art. 21 alin. (2) din Codul penal, iar la caz, instanţa atestă că inculpatul Bordian Andrei a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei, fiind născut pe *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog, astfel întrunind semnele subiectului infracţiunii incriminate.

5.4. Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar ca Bordian Andrei să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit.e) Cod penal, conform semnelor calificative *„Vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătăţii, săvîrşită de două persoane”*, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează şi se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Bordian Andrei a comis infracţiunea constatată, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

Cu privire la individulizarea pedepsei.

6.1. De către acuzatorul de stat Vasile Botnarenco, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Bordian Andrei vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de a art. 152 alin. (2) lit.e) Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, iar cu aplicarea art.84 al.(4) Cod penal, prin cumul de sentințe ai stabili o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare de 7 ani.

Apărătorul Adrian Berezovschi, care acţionează în interesele inculpatului Bordian Andrei, cît și ultimul au solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen minim.

6.2. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

6.3. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Bordian Andrei face parte din capitolul infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanei, care atentează la una din valorile fundamentale – sănătatea persoanei, ca valoare supremă și care necesită o protecție superioară din partea Statului.

Totodată, instanța de judecată reține că Bordian Andrei a comis infracțiunea în prezenţa circumstanţei atenuante excepționale prevăzute la art. 79 alin. (1) din Codul penal, adică *" Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională"*, or la momentul comiterii infracţiunii pe 19 iulie 2022, inculpatul avea vîrsta de 17 ani și 6 luni, dar în în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal, or la data comiterii prezentei fapte Bordian Andrei nu fusese atras la răspundere pentru comiterea faptelor similare sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 152 alin. (2) lit. e) din Codul penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani.

Iar potrivit art.70 alin.(3) din Codul penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvîrşirii infracţiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită, reduse la jumătate.

În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) din Codul penal, după aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa închisorii în cuantum de maxim *de până la 3 ani şi 6 luni închisoare.*

În continuare, instanţa susţine că conform art.475 cod de procedură penală, (1) În cadrul urmăririi penale şi judecării cauzei penale privind minorii, afară de circumstanţele prevăzute în art.96, urmează a se stabili: 1) vîrsta minorului (ziua, luna, anul naşterii); 2) condiţiile în care trăieşte şi este educat minorul, gradul de dezvoltare intelectuală, volitivă şi psihologică a lui, particularităţile caracterului şi temperamentului, interesele şi necesităţile lui; 3) influenţa adulţilor sau a altor minori asupra minorului;

4) cauzele şi condiţiile care au contribuit la săvîrşirea infracţiunii. (3) Pentru circumstanţele prevăzute în prezentul articol organul de urmărire penală, procurorul sau, după caz, instanţa de judecată dispune întocmirea referatului presentinţial de evaluare psihosocială a minorului.

Potrivit art.485 Cod de procedură penală, (1) La adoptarea sentinţei în procesul unui minor, în afară de chestiunile indicate în art.385, instanţa de judecată urmează să examineze posibilitatea liberării de pedeapsa penală a minorului în conformitate cu dispoziţiile art.93 din Codul penal sau suspendării condiţionate a executării pedepsei de către minor conform dispoziţiilor art.90 din Codul penal.

Potrivit art.93 Codul penal, *minorii condamnaţi pentru săvîrşirea unei infracţiuni uşoare, mai puţin grave sau grave sînt liberaţi de pedeapsă de către instanţa de judecată dacă se constată că scopurile pedepsei pot fi atinse prin aplicarea măsurilor de constrîngere cu caracter educativ prevăzute la art.104*.

Iar art.104 Cod penal, prevede că, *(1) Persoanelor liberate de răspundere penală în conformitate cu art.54 sau de pedeapsă penală în conformitate cu art.93 li se aplică următoarele măsuri de constrîngere cu caracter educativ: a) avertismentul; b) încredinţarea minorului*

pentru supraveghere părinţilor, persoanelor care îi înlocuiesc sau organelor specializate de stat; c) obligarea minorului să repare daunele cauzate. La aplicarea acestei măsuri se ia în considerare starea materială a minorului; d) obligarea minorului de a urma un curs de reabilitare psihologică; e) obligarea minorului de a urma cursul de învăţământ obligatoriu; f) obligarea minorului de a participa la un program probaţional; g) obligarea minorului de a urma un curs de calificare profesională. (2) Enumerarea de la alin.(1) are un caracter exhaustiv. (3) Minorului îi pot fi aplicate concomitent cîteva măsuri de constrîngere cu caracter educativ. (4) În cazul eschivării sistematice a minorului de la măsurile de constrîngere cu caracter educativ, la propunerea organului de stat specializat, procurorul anulează măsurile aplicate şi trimite cauza în instanţa de judecată, iar în cazul în care măsurile respective au fost stabilite de către instanţa de judecată, aceasta le anulează şi dispune trimiterea cauzei penale la procuror sau, după caz, stabileşte o pedeapsă prevăzută de lege pentru fapta săvîrşită. (5) Măsurile de constrîngere cu caracter educativ se aplică minorilor pînă la atingerea majoratului, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei săvîrşite.

Totodată potrivit pct.17 din Ansamblul regulilor minime ale Naţiunilor Unite cu privire la administrarea justiţiei pentru minori (Regulile de la Beijing), care prevede că,– Decizia autorităţii competente trebuie să se inspire din următoarele principii: a) *Decizia trebuie să fie întotdeauna direct proporţională nu numai cu circumstanţele şi gravitatea delictului, dar şi cu circumstanţele şi nevoile delincventului ca şi cu nevoile societăţii;* b*) Nu se vor aduce restricţii libertăţii personale a minorului – iar limitarea lor la minimum – se va face după un examen minuţios; c) Privarea de libertate individuală nu se va aplica decât dacă minorul este considerat vinovat de săvârşirea unui delict împotriva unei alte persoane, sau în recidivă, sau dacă nu există altă soluţie convenabilă; d) Bunăstarea minorului trebuie să fie criteriul determinant în examinarea cazului său.*

În contextul celor menționate instanța de judecată reține că, inculpatul Bordian Andrei nu este la prima abatere de lege, prin urmare instanța de judecată nu constată temeiuri de a elibera inculpatul de la răspunderea penală în conformitate cu dispoziţiile art.93 din Codul penal.

Totodată, instanța de judecată reține prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. *Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională.* Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

Din motivele enumerate supra, instanța a opinat spre aplicarea în privința inculpatului Bordian Andrei a pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani.

6.4. În conformitate cu art.84 alin.(1) și (3) din Codul penal, *(1) Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţând pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani - pe un termen nu*

mai mare de 20 de ani şi în privinţa minorilor - pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră. (4) Conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe..

La caz instanța de judecată reține că, prin decizia Curți de Apel Nord din 25 noiembrie 2025, în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 /cinci/ ani fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) din Codul penal, pentru cumulul de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor, instanţa îi va stabili lui Bordian Andrei o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 6 ani.

Totodată avînd în vedere că infracţiunea prevăzută de art. 152 alin.(2) lit.e) Cod penal, se atribuie la categoria infracţiunilor grave, instanţa de judecată în conformitate cu art.72 alin.(3) Cod penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, în termenul pedepsei urmează a fi inclus pedeapsa deja executată prin decizia Curți de Apel Nord din 25 noiembrie 2025, și anume din data de 04 decembrie 2025 până la 30 septembrie 2026.

Concomitent, reieșind din faptul că la moment inculpatul Bordian Andrei execută pedeapsa cu închisoare, termenul de executare pedepsei în privinţa acestuia, se va calcula din momentul pronunţării prezentei sentinţe.

Cu privire la cheltuieli judiciare:

7.1. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului şi în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Vasile Botnarenco a opinat că au fost înregistrate cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 448 lei şi solicită încasarea acestora de la inculpatul Bordian Andrei.

7.2. Instanţa reţine că potrivit raportului de constatare medico-legală nr.202226P0123 din 22 iulie 2022 se atestă cheltuieli în sumă totală de 128 lei, conform tabelului de calcul a serviciilor efectuate (f.d.45), iar potrivit raportului de expertiză judiciară medico legală nr. 202221D0185 din 12 august 2022 se atestă cheltuieli în sumă totală de 320 lei, conform tabelului de calcul a serviciilor efectuate (f.d.51-52).

7.3. În conformitate cu art. 229 alin. (1) - (3) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. (3) Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, care cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Conform prevederilor art. 143 din Codul de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale sau cauzeu morţii.

7.4. Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316, potrivit căruia *„Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”*, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Bordian Andrei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime 448 lei este una întemeiată şi astfel, instanța de judecată consideră necesar de a o admite.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a mai luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

Cu privire la măsura preventivă.

8.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpaților până când sentinţa va deveni definitivă.

8.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul a solicitat aplicarea măsurii preventive arestarea preventivă în privința inculpatului Bordian Andrei.

8.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, inculpatul Bordian Andrei execută pedeapsa cu închisoare.

8.4. În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă / anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul

să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanţă a executării sentinţei*.

În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul *ar putea să se ascundă* de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, *să săvârşească alte infracțiuni* ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

8.5. În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura preventivă - arestul preventiv faţă de inculpatului Bordian Andrei, ultimul dacă nu este deţinut legal într-o altă cauză penală, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinţei emise.

9. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 70, 79 și 84 din Codul penal, articolelor 340, 384-389, 392-395, 474-485 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat **Bordian Andrei Iurii** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) din Codul penal, prin cumul parţial al pedepselor aplicate prin prezenta sentinţă și prin decizia Curți de Apel Nord din 25 noiembrie 2025, se aplică lui **Bordian Andrei Iurii** o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei se va calcula din data de 30 septembrie 2026, cu includerea în acest termen a perioadei deja executate de la data de 04 decembrie 2025 până la 30 septembrie 2026.

Se aplică în privința lui Bordian Andrei Iurii a măsurii preventive - arestul preventiv pînă la intrarea sentinţei în vigoare.

Se admite demersul procurorului şi se încasează de la Bordian Andrei Iurii în bugetul de stat cu titlu cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare a mijloacelor băneşti în cuantum de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător Eugeniu Russ